

عنوان مقاله:

انسان در جهان یا جهان در انسان جستاری در خصوص رابطه انسان با جهان از نگاه صدرالمتالهین

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 11، شماره 44 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه سلیمانی - دانشیار فلسفه دانشگاه امام صادق ع

خلاصه مقاله:

فیلسوفان اسلامی در خصوص رابطه انسان با جهان بر این باورند که انسان، عالم صغیر است و جهان، انسان کبیر. در این نگاه انسان عصاره و چکیده جهان محسوب میشود و جامعیت او به واسطه روح الهی و ملکوتی است که در او دمیده شده است. از بین فلاسفه ملاصدرا معتقد است که هنگامی که بدن انسان با حرکت جوهری به مرحله تسویه رسید، استعداد و قابلیت لازم را جهت دریافت این نفخه الهی مییابد و آن گاه روح الهی با تمامی اسماء و صفاتش، در حد استعداد و قوه، در ترکیب بدن انسان جلوه میکند. بدین ترتیب، انسان به عنوان خلیفه الهی، می تواند تمام حقایق کلی و جزئی عالم و خواص و اسماء آنها را بشناسد و بنا بر اتحاد عالم و معلوم، جهانی عقلانی شبیه جهان خارجی گردد. بر این اساس، مساله اصلی در این تحقیق این است که آیا انسان در جهان است و موجودی از موجودات جهان محسوب میشود یا جهان در انسان چگونه جهان با تمام عظمت خود در انسان واقع میشود انسان با چه ویژگی میتواند جهانی عقلانی گردد

کلمات کلیدی:

انسان، جهان، عالم صغیر، انسان کبیر، عقل فعال، اتحاد عالم و معلوم، انسان عقلی. صدرالمتالهین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603072>

